

Dofinansowano ze środków Senatu RP dzięki pomocy Fundacji „Pomoc Polakom na Wschodzie”.

Mały Polak wśród gór

Z okazji Świąt Bożego Narodzenia wielu głębokich i radosnych przeżyć, wewnętrznego spokoju, wytrwałości i radości oraz błogosławieństwa Bożego w każdym dniu nadchodzącego 2009 Roku

Co roku na początku grudnia cała Polska jest świątecznie wystrojona. Ulice oraz sklepowe wystawy swoim ciepłem, kolorem pięknem przyciągają wzrok każdego przechodnia. Przed domami błyszczą kolorowymi światłami choinki, a w oknach migoczą betlejemskie gwiazdy. Do świąt jeszcze daleko, ale każdy już w świątecznym nastroju. W sklepach panuje ożywiony ruch, ponieważ wszyscy pragną kupić najpiękniejsze prezenty swoim bliskim.

Cztery tygodnie przed Bożym Narodzeniem zaczyna się okres adwentu, czyli oczekiwania na narodziny Jezusa. W czasie tym nie chodzi o dyskoteke ani nie uzdamy żadnych zabaw. W domu robimy wianek adwentowy z choinki, który ma cztery świeczki. Co tydzień zapalamy po świecy i modlimy się.

Wreszcie nadchodzi upragniony 24 grudnia- Wigilia. Rozpoczyna ona Święta Bożego Narodzenia. Wieczór wigilijny jest najbardziej uroczystym i wzruszającym wieczorem w roku. Wieczorem wzajemnego zbliżenia, lekcję miłości, zadumy i refleksji.

Jedną z najmłodszych tradycji wigilijnych jest ubieranie choinki. Zielone drzewko wg symboliki kościelnej miało oznaczać wieczną zieleń, nadzieję nieba; świece na drzewku mają przypominać przyjscie na świat Jezusa Chrystusa; ozdoby drzewka-dary łaski bożej. Rozciąganie na choince ozdoby łańcuszki miały symbolizować węzła kusiciela, jabka-owoce grzechu. Błyszcząca na czubku gwiazda-ewangeliczna gwiazda betlejemską.

Wieczór wigilijny zaczyna się, gdy wszędzie pierwsza gwiazda na niebie. Mimo regionalnych różnic opłatek i ryba są na każdym stole. Wigilia jest wieczorą bezalkoholową, a sianko pod obrusem jest pa-

miątką, że Boże Dziecię

leżało w żłóbku na sianie. Wędlug dawnych zwyczajów liczba obrzędowych potraw powinna być 13. Stary zwyczaj zobowiązuje nas do tego, by pozostawić jedno wolne miejsce dla ewentualnego podróżnego czy gościa, który w tym dniu nie powinien być samotny. W tym dniu nikomu nie odmawiano gościny ani żebrakom jałmużny. Zostawiano jadło i napoje na stole na całą noc, by dusze ukryte pod postacją ptaków i zwierząt mogły się pożywić. Stąd też wzięło się obrzędowe karmienie ptaków i bydła w tę noc.

Przed wieczorą wigilijną jest moment bardzo doniosły, moment wspólnej modlitwy i łamania się opłatkiem. Opłatek jest symbolem miłości, przebaczenia i szasunku człowieka dla człowieka. Po wigilii polski zwyczaj nakazuje śpiewać kolędy.

Ubieżmy w ten uroczysty wieczór choinkę, zapalmy świeczki, przykryjmy stół śnieżnym obrusem, wybacmy nieprzyjaciołom, bądźmy sercem i myślą z bliskimi i pomimo zmęczenia zachowajmy uśmiech, bądźmy dla siebie mili. Kontynuowanie tych tradycji jest największą potrzebą ludzką.

Eachodno w начале декабря вся Польша празднично украшена. Улицы и магазинные витрины притягивают своим теплом и красочным светом взгляд каждого прохожего. Перед домами светятся разноцветными огнями праздничные елки, а в окнах мигают Вифлеемские звезды. До праздников еще далеко, но каждый уже в предпраздничном настроении. В магазинах оживленное движение, потому, что все хотят купить прекраснейшие подарки своим близким.

Четыре недели перед Рождеством Христовым начинается время поста-адвент, иначе ожидание рождения, Иисуса. В это время не ходим на дискотеки и не посещаем никаких развлекательных мероприятий. В доме делаем венок с елочных лапок, в который вставляем четыре свечи. Каждую наступившую неделю зажигаем новую свечу и молимся.

Одна из молодых традиций рождественского сочельника - наряживание елки. Зеленое дерево в церковной символике означает вечную зелень, надежду неба. Огни на елке напоминают приход на свет Иисуса Христа, украшения на елке-дары милости Господней. Растянутые по елке нарядные бусы должны символизировать змею искушительницу, яблоки-фрукты греха. Блестящая на верхушке звезда- Вифлеемская звезда.

Наконец наступает долгожданный день-24 декабря-Вигилия-Сочельник.

Этот день открывает Рождественские праздники. Рождественский Сочельник самый торжественный и волнующий вечер в году. Это вечер взаимопонимания, урок любви и размышления.

Рождественский вечер начинается, когда на небе взойдет первая звезда.

В этот вечер на столе обязательно присутствует оплатьок и рыба в каждом доме. Вигилия является ужином безалкогольным, а сено под скатертью напо-

минает нам, что Божий ребенок лежал в сарае на сене. Согласно давним обычаям счет обрядовых постных блюд должен быть 13. Старый обычай также обязывает нас оставить одно место за столом свободным, для странствующего или гостя, который в этот вечер не должен быть в печали. В этот день никому не отказывают ни гостю, ни попрошайке. Еда и напитки оставляются на столе на целую ночь, чтобы души, спрявленные под видом птиц и зверей могли поживиться. Отсюда также пошла традиция, кормить птиц и зверей в эту ночь.

Перед сочельнымским ужином есть очень значимый момент, момент общей молитвы и деление оплатком. Оплаток - это символ любви, прощения и уважения друг к другу. После сочельнинского ужина польский обычай учит нас петь колелды.

Так давайте украсим в этот святой вечер елку, зажжем свечи, накроем стол белоснежной скатертью, простим неприятеля, будем сердцем и мыслью с близкими нам людьми и помимо усталости сохраним улыбку, будем милыми для себя. Впустите маленького Иисуса в свое сердце, примите его свет и Рождественское чудо свершится...

Продолжение этих традиций самая большая человеческая потребность.

**Sofia FIODOROWA,
Lana DEGOJEWA**

90 rocznica Niepodległości Polski

Drodzy Rodacy!

Tegoroczne Święto Niepodległości 11 listopada ma szczególny wymiar dla Narodu Polskiego na całym świecie. Rzeczpospolita Polska obchodzi 90 rocznicę odzyskania niepodległości i suwerenności.

11 listopada 1918 roku po 123 latach nieobecności, Polska powróciła na mapę polityczną Europy jako kraj wolny i niezawisły. Po długich latach niewoli pod władzą zaborców kilka pokoleń polskich patriotów ze wszystkich warstw społecznych nie szczędziło wysiłków i życia na rzecz odzyskania wolności, suwerenności, państwowości i podtrzymania poczucia tożsamości wśród Narodu Polskiego.

Z Polakami razem walczyły o swoją niepodległość ujarzmione narody Europy: Czesi, Słowacy, Węgrzy, Bułgarzy i inni. Szczególną rolę dla wspierania idei niepodległościowej w latach niewoli pod zaborami, podczas drugiej wojny światowej i po jej zakończeniu aż do 1989 roku odegrała Polonia na emigracji.

Dzisiejsza Polska wolna, demokratyczna, silna gospodarczo i politycznie odgrywa cora znaczącą rolę w Europie i na świecie.

Polonia jest dumna z tego, że ogromny zryw wolnościowy „Solidarność” nie tylko wyzwolił Polskę, lecz pomógł zrzucić jarzmo komunizmu w większości krajów Europy Wschodniej.

Schylamy czoło przed tymi, którzy walką zbrojną i pracą organiczną przyczynili się do odtworzenia Państwa Polskiego, zachowania jedności Narodu Polskiego, tradycji i wartości narodowych oraz wiary naszych ojców.

Świątując 90 rocznicę Niepodległości naszej Macierzy, pamiętajmy słowa wypisane na sztandarze Kongresu Polaków w Rosji – „Zawsze wierni!”

**Federalna Polska
Narodowo-Kulturalna Autonomia
«Kongres Polaków w Rosji»
Prezes**

Halina SUBOTOWICZ - ROMANOWA

Дорогие соотечественники!

Годовщина дня Независимости 11 ноября имеет особое значение для Польского народа во всем мире. Республика Польша отмечает 90 годовщину возвращения независимости и суверенности.

11 ноября 1918 года после 123 лет отсутствия, Польша возвратилась на политическую карту Европы как страна свободная и независимая. После долгих лет неволи под властью захватчиков, несколько поколений польских патриотов со всех слоев общественности не щадили сил и жизни на возвращение свободы, государственности и поддержания чувства торжественности среди Польского народа.

Вместе с поляками сражались за свою независимость притесненные народы Европы: Чехи, Словаки, Венгры, Болгары и другие. Собственная роль для поддержания идеи независимости в годах неволи под захватом, во время второй мировой войны и после ее окончания вплоть до 1989 года, подталкивала народ на эмиграцию.

Сегодняшняя Польша свободная, демократическая, сильна экономически и политически, играет значимую роль в Европе и мире. Польская эмиграция гордится, что огромный порыв освободительный «Солидарность» не только освободил Польшу, но и помог сбросить ярмо коммунизма во многих странах Восточной Европы.

Приклоняем голову перед теми, кто оружием боем и организационной работой способствовал открытию Государства Польского, сохранению польского народа, традиций и народных ценностей, а также веры наших предков.

Празднуя 90 годовщину Независимости нашей Отчизны, помните слова, написанные на знамени Конгресса Поляков в России – «Всегда преданы»

**ФЕДЕРАЛЬНАЯ ПОЛЬСКАЯ
НАЦИОНАЛЬНО-КУЛЬТУРНАЯ АВТОНОМИЯ
«КОНГРЕСС ПОЛЯКОВ В РОССИИ»
Председатель
Галина СУБОТОВИЧ-РОМАНОВА**

Święto Niepodległości na górze Żelaznej

Праздновать праздники вместе - это стало уже традицией для нашей организации и Полонии из Владикавказа. День независимости Польши отмечается нами ежедневно, но 2008 год – юбилейный и хотелось отпраздновать его необычно, но сохраняя сложившиеся традиции. Для всех желающих был дан старт велогонки посвященной 90-летию. Было очень приятно, что заложила такую традицию наша полонийная молодежь, а люди старшего поколения поддержали ее и устраивают нам такие праздники. Волнение и веселье переполняли нас. Каждый из нас хотел приехать к финишу первым. Спортивно подготовлены были и друзья с Северной Осетии. Секундомер на финише зафиксировал наши показания, и мы с нетерпением ждали результатов. И они не заставили

себя ждать, вот наступил торжественный момент награждения. Как мы были удивлены, что каждый получил грамоту в своей номинации. Гостям были вручены памятные подарки.

Природа, казалось, тоже празднует с нами наш праздник. Светило яркое солнце и это располагало к общению. Гость из Владикавказа, Заур, бывший студент политехнического университета в Лодзи, рассказал нам очень много о Польше и о своих светлых воспоминаниях своего пребывания там. Мы в свою очередь показали нашим гостям Пушкинскую галерею, которая была построена поляками и смонтирована в Варшаве. Нам очень приятно, что может быть, какая-то частица Польши, есть и у нас на Кавказе.

Все мы очень любим польскую кухню и все

с нетерпением ждали ее дегустации, Традиционные польские колбаски, ролты, маковый пирог и, конечно же бигос, запах от которого просачивался по всей местности. Костер располагает к теплу и хочется петь, что не заставило себя долго ждать. Вокальный ансамбль «Каролинка» и «Осень» запевали песни, знакомые нам всем. Польский и Российский флаги развивались над нашими головами, привлекая внимание прохожих, которым мы рассказывали о дне Независимости Польши и с удовольствием угощали польскими блюдами.

Расставание навеивает грусть, но оставляет в сердце надежду на следующую встречу.

Спасибо всем за прекрасно проведенный день и конечно же до встречи.

Мария ЧЕРЕШНЕВА

ŚWIĘTO BALONÓW

Wrzesień zawsze wita nas kolorowym świętem balonów

2008 rok jest rokiem jubileuszowym dla Kaukaskich Wód Mineralnych. 26 września tego roku wystartował dziesiąty Międzynarodowy Festiwal balonów, w którym wzięło udział 26 zespołów. Po raz pierwszy, dzięki zaproszeniu Federacji Aeronautyki obwodu Staupolskiej, w osobie Igora Komockiego, Stanisława Komockiego, Witalija Nienaszewa i RO-OSK „Zjednoczone Polskie Serca”, w osobie prezesa Ireny Degojewoj, w festiwalu wzięło udział Polskie balon, na czele którego stał pilot Paweł Orłowski. Młodzież z Polski, Ukrainy i Litwy przyjechała, aby ich wesprzeć i im kibicować.

To był wielki zaszczyt i wielka odpowiedzialność dla naszej niewielkiej organizacji. Program pobytu na Kaukaskich Wodach Mineralnych zmienił się wielokrotnie – ponieważ naszym celem było pokazanie gościom jak najwięcej w przerwach pomiędzy lotami – ale został on ostatecznie zatwierdzony przez zarząd.

Pierwsze loty wywołały niezapomniane wrażenia i u dzieci i u dorosłych. Balony szybowyły nad Kisłowodzkiem, Jesientukami, Żeleznowodzkiem na wysokości 1200 metrów. Kaukaski wiatr unosił je między szczytami górskimi i mgiełką obłoków. Emocji nie dało się pohamować, a dzieci wyraziły je nawet w wierszach własnego autorstwa.

Ksiądz Bruno okazał się profesjonalnym fotografem i przedstawił wszystkim fotografie, od których nie można było oderwać oczu.

Nasi goście odbyli wycieczki nad Miodowe Wodospady, gorące źródła i błękitne jeziora. Na końcu pobytu był zorganizowany wyjazd do Prielbrusi, na największą górę Elbrus. Na wysokości 3 800 metrów nad poziomem morza fruwały śnieżynki i dawał się słyszeć śmiech dzieci. Andriejan Wiercuk wyciął z lodu formę w kształcie serca i podarował ją dla wszystkich obecnych. Panujący do tej pory nad swoimi emocjami duchowny Bruno nie wytrzymał i wy-

krzyknął: „To jest mój najpiękniejszy dzień w tym roku!”. Eliza lubowała się pięknem gór, a jej oczy przepełnione były nieukrywaniem blaskiem zachwytu. Na dół wróciliśmy linową kolejką, a tam czekał już na wszystkich obiad z tradycyjnym kaukaskim szaszłykiem i pamiątkami z gór.

Ostatni dzień pobytu. Niedziela zaczęła się od mszy w świątyni katolickiej „Przemienienia Pańskiego”. Nasz ksiądz Paweł ze Słowacji, wspólnie z duchownym Ks. Bruno odprawili mszę w języku rosyjskim i polskim, powitali naszych gości i dali błogosławieństwo na drogę powrotną. Ciąg dalszy spotkania polonijnego odbywał się w mieście Żeleznowodsk w domu twórczości dziecięcej. Na początku goście otrzymali dyplomy Federacji aeronautyki, po czym nastąpił świąteczny koncert, na którym każdy przedstawiał swój kraj. Wystąpienia koncertowe wymyślone były natychmiast i wykonywane bez przygotowania i na poczekaniu. Był także tradycyjny Polonez w wykonaniu zespołu „Zielony mosteczek”. Niezapomniana okazała się pieśń żołnierzy, którą wykonali Wołodja z Rosji, Witalij z Ukrainy i Adrian z Polski. Piosenka „Hej sokoły!” – podniosła na scenę prawie wszystkich siedzących w sali. Nas przywitali goście polonii Kabardino-Balkarii, którzy z radością przyjechali na to spotkanie. Polonijna młodzież przedstawiła kilka humorystycznych skeczów, a program zakończyli tańcem pożegnalnym „Rumbo” goście z Polski.

Wszystko co dobre kiedyś się kończy... Pożegnanie, łzy, wymiana adresów...

Chcielibyśmy na ręce członków zarządu Fundacji «Pomoc Polakom na Wschodzie» złożyć podziękowanie za dofinansowanie tego spotkania. Podziękowania dla Elizy Dzwonkiewicz i księdza Bruno za to, że odważyli się na ten wyjazd i wycierpieli chwilowe niedogodności pobytu.

Pragniemy wyrazić szczególne słowa wdzięczności opiekunowi grupy, młodej dziewczynie Elizie Dzwonkiewicz, członkowi zarządu fundacji „Pomoc Polakom na Wschodzie”, która w krótkim terminie zorganizowała grupę dzieci-sierot, zaprosiła duchownego Bruno i nie bojąc się długiej drogi, wybrała się na Kaukaz. Dzięki niej właśnie doszło do skutku to Kaukaskie spotkanie.

Mamy nadzieję, że taki festiwal stanie się tradycją i będzie zjednywał jeszcze więcej młodzież Polskiego pochodzenia, oraz miłośników żeglugi powietrznej z różnych części naszej planety.

**Mikołaj TIMOSZENKO,
Jarosław KOMOCKI.**

Gratulujemy

2008 год стал знаменательным
для членов
РООСК
«Объединенные Польские Сердца».
Вручены Карты Поляка для:
Ирины Дегоевой - Председателя
организации
Виктории Куришинской —
преподавателя польского языка.

Наши поздравления и
наилучшие пожелания в
несении польской культуры на
Кавказе.

SZKOŁENA W POLSCE

В 2007 году я была рекомендована от нашей организации на учебные курсы в Польшу. Пройдя успешно отборочный тур, я поступила на 5-ти летний курс дирижеров.

Кошалин-это, это первый город моего знакомства с Польшей. В этом году состоялась моя вторая поездка в Польшу. Второго курса ждали мы все: Полония Белоруссии, Полония Украины и Полония России. Северный Кавказ 2500 километров разделяют нас, но объединяет культура, искусство, музыка.. Хочу поделиться своими впечатлениями о курсах, о педагогах, о друзьях со всех стран мира, о самом Кошалине. Занятия наши проходили в напряженном ритме, чтобы было понятней, скажу, что начинались они:

9.15-10.00

— дирижирование (проф.

Марта Вежбенец)

10.00-10.45

— аранжировка (пр. Ма-
рек Ящиньски)

11.15-12.00

— постановка голоса (пр.

Эльжбета Вторковска)

12.45-13.30 — методика проведения хора

15.45-18.15 — репетиция хора

19.00-20.00 — репетиция хора "Ойчизна"

Курсы проходили с шестого по 21 июля, а по окончании была предусмотрена семидневная концертная программа в соседних городах Кошалина. Выступления проходили в Костелах, например в городе Карлино-в Костеле 1510 года. Так же проводился концерт и в самом Кошалине, в главном Костеле города. Где наш хор "Ойчизна", в состав которого входили и мы-учащиеся курсов, исполнял замечательное произведение с аккомпанементом симфонического оркестра и органа. Произведение называется "Тота Пульхра". Самым удивительным для меня оказалось то, что нами дирижировал дирижер симфонического ор-

кестра.

Напряженные часы учебы не могли помешать нашему знакомству с Польшей. Мы выезжали на Балтийское побережье, любовались красотами старых замков.

На курсах мы изучили много польских песен, которые мы теперь разучиваем на Кавказе. Для себя как для музыканта узнала много нового и интересного, чем с удовольствием делюсь со своими коллегами. Огромное спасибо организаторам этих курсов, за учебу и навыки преподаваемые нам. Спасибо польской фондации «Wspolnota Polska» за организацию таких курсов. Я с большим нетерпением жду продолжения курсов в следующем году.

Людмила ЛЕЩЕНКО.

